

DEBRECZEN NAGY-VÁRADI

HIRTETŐ.

Hirdető, szépirodalmi és vegyes tartalmu közérdekű hetilap.

Előfizetési díj:

Egész évre helyben s vidékre	4 frt.
Felévre	2 "
Évnyegyedre	1 "
Egyes példány	10 kr.

Hirdetések jutányos ártéret közölhetnek, külön mindannyiszor 30 kr bélyegdíj mellett. Szerkesztői iroda Debreczenben: Nagynyitca 1609. sz. a.

Nagy-Váradon előfizetések és hirdetések felvételnek Nurićsán Péter fűszerkereskedésben.

A nyiltérben magán és párterdekű cikkekkel öltse ártéret eltagadunk.

A KESERŰSÉG ÓRAIBAN.

Ha ti könyvek, ti fájdalom magvak!
Miket ember szem hullatott,
Kikélnétek egykor, s egy tömegben
Láthatnánk a bútánatot:
Nem oly hegygyé emelkednék e az,
Mely a napsgúrt elzárva,
Fényét sohe szórhatná le többé
Ez elsötétült világra.

S ha ti szívek szentebb érzeményi!
Virágokat képeznétek;
Helyetökül nem volna e elég
Egy parányi fővegeknek?!

S ha az összes becsületézésnek
Egybegyűjtésük szikrája:
Fényétől fel tudna e derülni
Egy tél sötét éjszakaója?

S hogyha a dőlyf, gonoszság,
ragalom]

Egy folyamat képezhetne:
Sohasem hiszem hogy szükség volna
Többé a mély tengerekre.
Irtózás fogná el őket menten
E moslék Ocsédán láttán,
És ne hogy tán beházasodjék.
Egy cseppig el gözölne tán.
És még lakói is kivészenek . .
— El kellene veszniök, . . el! —
Uj élet kezdődne e bűn-tenger
Csodálatos szörnyeiivel!

Éo, én hiszek a végítéletben
Bár mit szóllok, — hinni merek.
S meghallom még mit Jézus mond
nektek:]
Elő! elő! gazemberek!!

Senkisémet kerüiheti el fátumát.

(Folytatás.)

Node ha továbbá is itt bölcselkedem, jelen állapotom mitse segíték, s hasonlatos lesztek ama bölcsen tudós embertársaimhoz kik — miként én itt — a pusztában kiáltozván, ti a parlag fejtü és szívű emberek közt, ki által sem értetnek meg; következőleg éhenhalhatok. — Bölcsen tudós embertárs?! De hát nem minden tu-

dós bölcs, és nem minden bölcs egy-szersmind tudós? Nem bizony. — Ritka együtt e kettő, külön válva gyakoribb, mert: bölcs embernek nem szükségkép kell ismernie valamenyi könyv cím lapját, nyomtatási idejét, előbeszédét stb. mint ezt a legtöbb tudós, tudósan tudja; bölcs lehet valaki ezek tudása nélkül is, ha betudja osztani ismeretének anyi menyifőleségét, ott és oda hol ezek leghasznosíthatóbbak. Bölcs, ki a neki adományozott eszet, szorgalmával szerzett jót stb. időrendben s ott élvezi föl hol arra és annak szüksége van. Ki nem kotnyeleskedik mindenbe bele, ki nem fitogtatja mindenütt és minden időben magát, ki talentumát nem a piacon árulja, — mint a vörös-hagymát; hanem megvárja hogy érte keressék föl. Ki nem tolja rád nem szűz, de nagyon is özvegy-asszonyi beszédének halmazát, hogy azt mint egyedül helyes és okos dolgot hallgassd, fogadd, kövesd. — Némely úgynevezett tudósnak átká, hogy a maga egyéni minőségének árnyékától a más érdemét meglátni teljességgel nem tudja; ki tükrevel kacérkodik mint egy ecsettel korigált arczu dáma, vagy egy, a való világban ön zsiros maszájában gyönyörködő tengeri evő. — Csak a valódi tudós lehet egyszersmind bölcs is. — Node mondom induljunk!

Ezen engem megörvendeztető állapotomban van valami kimondhatlanul boldogító tény, amihez más körülmények közt soha de soha sem juthattam volna; ez pedig az: hogy én most a Széchenyi- és Wesselényi személyeit öszpontosítom magamban, amennyiben ők is gyalog járták meg Francia országot, magam pedig im most Magyarország gyalog bejárására vagyok hivatva. No, nem világos itt a hasonlatosság? Hanem anyit mondhatok, hogy egy Bedácker, csakugyan ilenék hozzám, miféle erdő lehet az ott szemközti velem; hát az az elhagyott kút nem valami csoda kút e, melyben a szűz-Mária képe szokott meg megjelenni; mint ezt több kútra is rá fogtát immár. Mind-jó volna azt tudni. Azonban csak jerünk!

Ami elem sötétlett, az csakugyan egy nagy rengeteg erdő volt. Megvalom félve léptem belé. Az a csendes nyugalom, az a titokzatos homály az a koronkint való megzörrenése a haraszt-nak, egy meg meglebbenő szellő, mind oly kísérteties valami volt nekem, ki megszoktam az emberek zsvivalgát, azt a nagyvárosi zúgást mely távolabról oly képen hallszik mint a föld mormolása hallhatott midőn még e benne levő tűz-kovász uralta őt, hogy átdagassza a jövő ezredeknek. De mit félnék? Egy államba léptem most, melyek' szabad polgárai a négy, két és semmi lábúak. Ez a nép ez államban bizonyára egységesebben él mint a miekben. A farkas, a nyúl, az őz, de meg minden a maga lépit viseli, nem kíván egyik sen más-nak tartatni mint épen a mi. Az emberei államban ez mind más kép van ott egyik báránynak, őznek mutatja magát s midőn vele érütközni kegytelenítetél akkor veszed észre a farkas, a hiéna körmöket Oh! az ember gyönyörűen megtudja tagadni magát, hogy céljának sükert szerezzen. — Üdvölgye tehát te, nyugalom és bátorság hazája! — Ne féljenek tölem polgáraid, nem rossz számdékkal léptem beléd, hogy őszhangzatod hitvány puská hanggal díszmónira változtassam — Nézd! nézd! nincs nálam semmi élő szorszán! Vendégedül léptem én ide nem ellenségül! s ha vendéged vagyok adj egy kevés enniválót, megoszom — mert chehennem még pedig mód nélkül — amit te nyujtasz jó Bűk! mi a te makkodhoz képest az olasz mogyoró? — ha nincs. — Jer jer! te szelid lényű sóka! Ne félj nem vegyítlek össze tejföllel, mint ezt a szakácsnék szokták, így szeretlek én egyszerű ruhácskádban, magyarári-bort megszegényítő savanykás izdeddel. És te kökény! lágyuljon meg köszíved értem! s engedj ízelemem malozsával fél nem cserelhető kéklő bogydóidból! Hát te terebélyes vadkörte! nem nyujtanál e legfelségesebb esernyő alakod alatt egy parányi fekhelyet nekem a jövevénynek? Igen egy e? Köszönöm jó vadkörte! te leszesz mára vendégfogadóm. Mily jót

alszom én a te nyugalomnak legjobban berendezett szállodában; nem kell fél-nem a reggel borsosan felszámítandó költségektől, kellner, szobalány, hetes, kapus, házi-szolgá nem állják utamat követelő koldúsként, hogy megalmaznadjam piszkos tenyerüket. Almam-ból nem mar fel a poloska, hogy még ez is kivége tőlem a viradót, ez a ho-moeopathiai álladalmi kis fenevad. Igaz, hogy én nem tehetek veled olyan ki-tüntetést minőt Fülöp a persák falánk uralkodója tett ama szilfával mely alatt véres, álmait aludta, hogy t. i. minden-féle rendjelekkel, czafrangokkal felszer-tsítselek hálaképen. Pedig te is megér-demelnéd, jobban mint az a hitvány szilfa, s még inkább mint azok a hitvá-nyabb léhűtők. — De megköszönöm ananász izü körtém: Megköszönöm!

Kerestem mohot, faleveleket s le-feküdtem abba a széles nyoszolyába melyben egy ölel mélyebben. milliószor-ta t ő b e n alszanak, mint fölötté. — Ki tudja nem egy s í r é z e is, aho-va most letelepedtem?! — Eh! de ne érezelegjünk; jobb volna ha valami vig-gondolat altatna el Morfem! jer hoz-zám látogatóba, hidd el szívesebben fogsz láttatni, mint abban a paloták-ban, hol ezer fény szokott eljjeszteni a szempillákról. Ide ide kedves Czeynde-lám! fénylő lámpácskával; te vagy vi-lágítója a fivélekközt bujkáló társ rova-roknak hogy a g y e p e r d ő k b e n el ne tévelyedjenek házuktól, kicsiny-ikről. Minyivel ártatlanabb a te óleső, ingyen világításod a mesterséggel ki-erőszakolt gáz lüszös fényénél. — Te is itt vagy rovarok Lisztje! te kis szűnyög, hogarak álladalmának bánatosan zengő cigánya! No hadd hallom nótatad... Jól van! bravó! — Nem értem ugyan czingár szabású himnusodat, de értem a lelkesülést melylyel azt elő adod; to-vább, tovább! hírhedt zenésze a világnak! — Ah! de amott egy kel-lemes jelenet, egy nyúl; gyönyörűség nézni amint megállván bajuszán egyet töröl, még fülein és frizuráján is igazít-va magát; két lábra áll, figyel. „Eznek bizonyosan légyottja lehet valami árván maradt nyúl kisasszonnyal” kívül jövő házasságáról kíván ezúttal előlegesem értekezni. Csakugyan! Ime a bokor meg-zörren s vidám szökéssel egy másik nyalka nyálacska ugrik elő. Egymás nyakába rohannak. Híhetőleg rég lát-tatták egymást. Ekkor a látogatott na-gyótt szökel jobbra, s lázogató pedig egész atitúddal balra, s midőn megfor-dulva újra egymáshoz érnek szépen el-sasíroznak egymás mellett. Sokat mer-nék rá tenni, hogy ezek most valami úri háznál megszelidített, s később megszabadult nyúl-gavallértól tanult francia quadril gyakorlaton érele-gnek. De im' vége a dászán szaoaréának, egyik erre fut, másik amarra. Jó éjt! Kösög kalapokédes anyjai! jó éjt! — De im a jelenis változik; — mihez a díszleteket, atermészet ez a legnagyobb és legfényesebb színigaz-gató a legpompásabb b o s z t á s s a l a l k a l m a z t a. Az e r d ő is ter-

mészetes, a föld is az, a színpad se kü-lönbön; no itt nem kell regélyezni mit sem; a t e r m é s z e t b e n n i n c s h a z u s s á g. A földnek, víznek, légnek, vi-lágosságnak és sőt étségnak meg van a maga külön népe, külön kegyelt-je. Most már az éj polgárai jönnek elő, e milliónyi apró szárnyas nép! Ha a madarak a légurai, ugy ezek a lég sze-lid gyermekei. Csendes, nesztelen, ár-tatlan, könnyű, lenge fényvilág mint-ha a természet lehelletiből származott volna.

A pitymallatt ébresztett fel. Hol vagyok? Igen igen, most jut eszembe, hogy beszegődtem műkedvelő vadállat-nak. Beh jó ízűet aluttam!

Olyan boldog voltam álomban; gyermek voltam; lepéket kergettem; anyám szeme vigyázott rám. É szemek nem tudnak többé rám vigyázni, azért vagyok tán oly boldogtalan! — Miért is nem maradt meg ez álom, egy örökké tartó valóságul!

Felkerekedtem végre és indultam. Olyan felségs ez erdőben járom, hogy szinte ki sem kívánkozom belőle. Meg-rontotta az a nagyváros lelkeket, gusz-tusomat, s most oly jól esik ama zajon kívül e kis remetéskedés, kökénynyel, sóskával élni, szóval egészen közel lenni a természethez, a földhez, nem enni ama tömött lúd termetű és minőségű fő-nökök kotyvalékait; kibőjtölni azt a sok esőmört, melyet a dűslakodás és korhelység okozott. Az tökéletesen igaz, hogy az ember időse ezredektől fogva el van romolva.

(Folyt. követk.)

MEGADTA NEKI!

A menyasszony szellemes volt,
A völégény pedig tulok.
— Ilyenek közt jó házasság
Nincs, anyit már régen tudok —
De hiában! a szellem is
Kénytelen megadni magát
Hogya érette az a nyag
Ami kíván, mindent megad.
Mert azt tagadni se lehet
Hogy, ha teherral küzd a váll;
Többre nézi a jóllétet
A sóvárgás gondjainál.
... Tehát mondom szellemes volt
A menyasszony, — ahogy dukál —
Hanem bezzeg nem ilyen volt
Völégénye, Oktondy Pál.
Egy napon hát együtt ülve
Kanapén, — vagy mit tudom én —
Hol? Elég az hozzája, hogy
Azt kérdezi a völégény:
Mondja meg nekem Nínuska!
— De igazán feleljen ám —
Szeret engem, nagyon, nagyon,
S mindenek felett igazán?
S hiszi e azt, hogy én mint a
Trágyát szereti a retek:
Önben bájít és pikántságot
Égyenlőképen szeretek?
Ugy szeretem mint a macska
Az ogeret, meg a tejet.
Mi az?! Ő! űgy látom engem

Válomásonmét kinevet?!
.. De uram! — szólott Nínuska —
Minek ez a vallomás ma?
Amikor ön már szerelmét
Unalomig bevallotta.
Elhiszem hogy szerez, — persze!
Mint hogy hijjákot? — a retek:
En ezen. — s ezt ne fogja rám —
De egy csöppet sem nevetek.
— Tudja mit? — En is szeretem;
S példázok szinte a macskán,
S megenged ha azt mondom, hogy:
Talán még önnél jobbakán.
No mert lássa, ugy szeretem
Mint a tej a macskát amely
Persze magát — a macskával
Meg a d v a hörböltöti tel.
.. No már most, mikép e k e t t ő,
Tej és macska e g y g é t leszen,
Jövendő házasságunk
Látja ön, e k é p veszem.

És Pál urfi meghatottan
Omlott térdre a dívánon,
Ezt sugva: nincsen boldogabb
Völégény, e vagy világon!

+ +

REJTVÉNY.

Nincs nálam boldogtalanabb
Messe földön e világon.
Csoda! hogy van crám hozzá.
Hogy eszenvedést kiállom!
Hajdan, — régen, rég-időkben
Ezredek e l ő t t születve,
Nyugottán fekvőim egykor
Jól őrzött bölcsömbé' fekke.
Amikor jött egy ember, és
Se kérd, se hall, nekem kerül.
Anyámtól elvesz, ártatlant,
S ő s s z e t t ő r kíméletlenül.
S mintha tán bünt tettem volna
P o k o l r a juttatva éget . . .
Óh anyám! büntesd meg érte
Ezt a gonosz nemzetséget!
.. S mikor aztán megkínözva
R é g i lényem elvesztettem:
Bolondnál bolondabb módon
F i g u r á z t a k i a testem.
Csuffátévo, elszakasztva
Testvérimtől, — kapja végre,
S elkűld engem szép hazámtól
Idomtalan messzeségre.
Most itt vagyok; hol? nem tudom
Hogy itt vagyok, anyit látok
De a kik körültem vannak
Azok egy se jó barátok.
S itt is, — mintha fatürommat
Akarnák még megfutamítani
Fél évig se szólna k hozzám,
Sőt, még rám se szoktak nézni
Egyszer aztán — mint a bolond —
Nekem fordul kinez, éget . . !
— Óh én anyám! büntesd meg már
Ezt a gonosz nemzetséget! —

(Megfejtése a jövő számban)

A közelebbi rejtvény:
IRODALOM.

V e g y e s .

= **A debreczeni „Gözma-
lom”** társulat választmánya Policzter
Gusztáv ur személyében f.é. decz. 1-én a
visszalépett Szepessy Gusztáv helyett
igazgatóul választott:

= **A honvéd ellenőrzési** leg-
közelebb megtartott szemlére behívtott 488
egyen közül 409 jelent meg; 15 igazol-
atlanul, 19 pedig mint teljesen ismeretlen
maradt el:

= **Belső-rözebizottság** P a p p J ó-
zsef, külső r. bizottság V é r t e s i I s t v á n
választott.

= **A jogászbál** jan. 8-kán a szin-
bázi épületben fog megtartatni.

= **A paczon** e hó 8-kán tartott
hajtvadászatban részt vett 35 vadász, 72
nyulat ejtett el.

= **A főiskolában a Kará-
csóni szünet** és pedig az akademiá-
ban e hó 18-kán a gymnásiumban pedig
22-kén fog beállani.

= **Élet-ismeretek „tárhá-
za”** című munkára, melyet mult szá-
munkban is elismerőleg említettünk meg,
O b e r m a y e r Lajos szerkesztő előfize-
tési felhívását szétküldötte. — Az eddig
m. jelent 7 füzet 1 frt. 50 krért beszerezhető.

Debreczeni piaci közepár,

mérsében, 1875. Deczember 7-kén.

Buza = 385. Kétszeres = 290.

Rozs = 290. Árpa = 175. Zab = 190.

Tengeri = 165. Köles = 190. Kása =

375. 1 zsák burgonya = 120. 1 mázsa

szalonna = 29 31 1/2 34 frt. 1 mázsa

háj = 33 34 35 frt.

Felelős szerk. s laptulajdonos.

Báthory Sándor,

H I R D E T É S E K .

6561.
1 75.

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék, mint
telekkönyvi hatóság részéről közhírré tét-
tetik, miszerint a felperes **Benze József és Ju-
ház Istvántól** 90 afrt. tőke és járulé-
kai erejéig lefoglalt ingatlanok u. m. a
debreczeni 4589 sz. tjkvban A. I. alatt be-
jegyzett **676. sz. házas telek és 1
hold 950 □ öl Ondódi földnek**
1750 aftra becsült fele része **1876
február 4-ik évi február 10-dik,
szükség esetére Márczius 10-dik**
napján, és a debreczeni 3148. sz. tjkvban A.
I. alatt foglalt **Szent Anna utczi
2374-dik sz. házas telek és 3
hold 1050 □ öl Ondódi földnek**
3000 aftra becsült fele része **1876
február hó 11-dik** szükség esetére
**Márczius hó 11-dik napján a.
u. 3 órakor** a tki irodában végrehaj-
tótörök Péter által megtartandó árveré-
sen elfognak adatni.

Az árverési feltételek a következők:

1. A kikiáltási ár a becsérték, melynek 10 % -a, vagyis a 676-dik sz. féléház-
birtokára 175 frt., a 2374. sz. féléház-
birtokára 300 afrt., az árverési szándékozók által
a kiküldött árverelő kezéhez bánatpénzül
leteendő.

2. Az ingatlanok az 1-6 árverési hatá-
rnapon csak becsáron felül vagy azon, a 2-
dik árverési határnapon azonban becsáron
alól is eladotnak.

3. A vételár 3 egyenlő részletben, és
pedig az első a leütést követő napon, a 2-
dik a leütéstől 1 hó, a 3-dik a leütéstől 2
hó alatt az árverés napjától fogva járó 6 %
kamatával fentirt tki hatóságnál lefize-
tendő; a bánatpénz az utolsó részletbe tu-
datik.

4. Vevő a vett ingatlanokká a leüt-
ést követő napon azonnal birtokába és
használatába lép; tulajdon joga azonban
csak a vételár teljes lefizetése után fog
hivatalból bekebelezetni.

5. Vevő viseli az átírási kincstári dí-
jat, és a vett ingatlanok után a leütéstől
fogva eső mindennemű adó és egyéb terhet.

6. Ha vevő az árverési feltételeknek
eleget nem tenne, a vett ingatlanok bár-
mely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459 §.
értelmében vevő kárára és veszélyére
újabbán kitűzendő s csak egyszeri árverés-
sen becsáron alól is elfognak adatni.

Egyszermind azon jelzások hitelez-
zők, kik uem a telekkönyvi hatóság székhelyén
lagnak, felhivatnak, hogy a vételár
felosztása alkalmával leendő képviseltet-
sők végett ezen hatóság székhelyén megbí-
zottat rendeljenek, és azok nevét és laká-
sát az eladási jelentésk be, ellenkező eset-
ben a hivatalból kinevezett gondnok ügy-

véd U j h á z y Sándor által fognak kép-
viselteni.

Azok pedig, a kik a lefoglalt ingatla-
nokra tulajdoni vagy más igényt érvénye-
síthetni vélnék, felhivatnak, hogy igény-
kereseteiket ezen hirdetmény közzétételé-
nek utolsó napjától számítandó 15 nap
alatt — fentirt telekkönyvi hatósághoz
nyújtsák be.

Kelt Debreczenben, a kir. trvszék,
mint telekkönyvi hatóságnak 1875. Novem-
ber 26-kán tartott üléséből.

Szentpétery,

1-3.

ajjegyző.

6794.
1875.

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék mint
telekkönyvi hatóság részéről közhírré tét-
tetik, miszerint a felperes **Jakab Ist-
ván** részére, alperes néhai **Hovrhá-
József** hagyatékából 50 afrt. tőke és jár-
uléka erejéig lefoglalt ingatlanok u. m. a
debreczeni 2350-dik számú telekjegyző-
könyvben bejegyzett piact-utcai **1644-
sz. házastek, és 2 hold 650 □
öl Ondódi földnek** 1500 aftra becsült
fele része **1876-dik, évi január
15-dik, szükség esetére
Február hó 28-dik napján dé-
lutáni 3 órakor**, a törvényszék tárg-
yaló teremben b. végrehajtó M é s z á r o s
László által megtartandó árverésen elfog
adatni.

Az árverési feltételek a következők:
1. Kikiáltási ár a becsérték, melynek
10 % -a, vagyis: 150 frt. az árverési szán-
dékozók által a kiküldött árverelő kezé-
hez bánatpénzül leteendő.

2. Az ingatlanok az 1-6 árverési hatá-
rnapon csak becsáron felül vagy azon, a 2-
dik árverési határnapon azonban becsáron
alól is eladotnak.

3. A vételár 3 egyenlő részletben, és
pedig a leütéstől számítva 15 nap, 2 hónap,
és 4 hónap alatt az árverés napjától fogva
járó 6 % kamatával fentirt telekkönyvi
hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az utó-
szo részletbe tudatik.

4. Vevő a vett ingatlanokká a leüt-
éstől 15 nap múlva birtokába és haszná-
latába lép; tulajdonjoga azonban csak a
vételár teljes lefizetése után fog hivatalból
bekebelezetni.

5. Vevő viseli az átírási kincstári dí-
jat, és a vett ingatlanok után a leütéstől fo-
gva eső mindennemű adó s egyéb terhet.

6. Ha vevő az árverési feltételeknek
eleget nem tenne, a vett ingatlanok bár-
mely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459 §.
értelmében vevő kárára és veszélyére
újabbán kitűzendő s csak egyszeri árverés-
ben becsáron alól is el fognak adatni.

Egyszermind azon jelzások hitelez-
zők, kik uem e telekkönyvi hatóság székhelyén
lagnak, felhivatnak, hogy a vételár

felosztása alkalmával leendő képviseltet-
sők végett, ezen hatóság székhelyén meg-
bízottat rendeljenek, s azok nevét és laká-
sát az eladási jelentésk be, ellenkező eset-
ben a hivatalból kinevezett gondnok ügy-
véd U h á z y Ignác által fognak kép-
viselteni.

Azok pedig, a kik a lefoglalt ingatla-
nokra tulajdoni vagy más igényt érvénye-
síthetni vélnék, felhivatnak, hogy igény-
kereseteiket ezen hirdetmény közzétételé-
nek utolsó napjától számítandó 15 nap alatt
— fentirt telekkönyvi hatósághoz nyúj-
tsák be.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék
mint telekkönyvi hatóságnak 1875-dik évi
November hó 26-dik napján tartott ül-
ésből.

Szentpétery,

1-3.

ajjegyző.

6473.
1875.

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék, mint
telekkönyvi hatóság részéről közhírré tét-
tetik, miszerint a felperes **Vaghyházi Jen-
os és neje** részére alperes **Holesch
Mári-tól** 200 afrt. tőke és jármekai
erejéig lefoglalt ingatlan u. m. a debrecze-
ni 4465-dik számú telekjegyzőkönyvben be-
jegyzett s 1200 aftra becsült **916-dik
számú házas telek jövő 1876-
dik évi január hó 25-dik,** szük-
ség esetére **Február hó 25-dik
napján délutáni 3 órakor**, a trvszék tárgyaló
teremben b. végrehajtó M é s z á r o s László
által megtartandó árverésen elfog adatni.

Az árverési feltételek a következők:
1. Kikiáltási ár a becsérték, melynek
10 % -a, vagyis 120 afrt. az árverési szán-
dékozók által a kiküldött árverelő kezé-
hez bánatpénzül leteendő.

2. Az ingatlan az 1-6 árverési hatá-
rnapon azonban becsáron alól is eladatik.

3. A vételár 3 egyenlő részletben, és
pedig a leütéstől számítva 15 nap, 2 hó-
nap és 4 hónap alatt az árverés napjától
fogva járó 6 % kamatával fentirt telekköny-
vi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az
utolsó részletbe tudatik.

4. Vevő a vett ingatlanokká a leüt-
éstől 15 nap múlva birtokába és használatá-
ba lép; tulajdonjoga azonban csak a vételár
teljes lefizetése után fog hivatalból be-
kebelezetni.

5. Vevő viseli az átírási kincstári dí-
jat, és a vett ingatlan után a leütéstől fo-
gva eső mindennemű adó s egyéb terhet.

6. Ha vevő az árverési feltételeknek
eleget nem tenne, a vett ingatlan bár-
mely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459 §.
értelmében vevő kárára és veszélyére
újabbán kitűzendő s csak egyszeri árverés-
ben becsáron alól is elfog adatni.

Egyszermind azon jelzölások hitelezők, kik nem e telekkönyvi hatóság székhelyén laknak, felhivatnak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésök végett, ezen hatóság székhelyén megbízottat rendeljenek, s azok nevét és lakását az eladási jelentésk be, ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok ügyvéd K i s s Albert által fognak képviseltetni.

Azok pedig, a kik a lefoglalt ingatlanra tulajdoni vagy más igényt érvényesíthetni vélnék, felhivatnak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetésny közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt — fentírt telekkönyvi hatósághoz nyújtsák be.

Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságnak 1875-dik évi November hó 26-dik napján tartott üléséből.

Hegedűs István,
aljegyző.

6508.
1875. **Árverési hirdetés.**

A debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a felperes debreczeni ipar, és kereskedelmi bank részére, — alperes Balogh István, Debreczeni István, és Debreczeni Mihálytól 450 arfr. tőke és járulékaik erejéig lefoglalt ingatlanok, u. m. a debreczeni 1813. sz. jtken bejegyzett, és 2600 arfrára becsült 1235 számú házasság telek, 4 hold 1250 ööl öndódi földével együtt, jövő 1876-dik évi Január hó 25-dik, szükség esetére Február hó 25-dik napján, — a debreczeni régi telekkönyv 365-dik lapján beírt s 1000 arfrára becsült Banki 6. bogtyás kaszálló 1876 dik évi Január hó 26-dik, szükség esetére Február hó

26 dik napján — a Kishegyesi pusztai 32. sz. jtkvben foglalt 6 1/2 nyilas, vagyis, 36 hold 900 ööl szántó földnek 1845 arfr. becsértékű fele része — 1876-dik évi Január hó 28-dik, szükség esetére Február hó 28 dik napján, — végre a debreczeni 1812-dik sz. jtkvben foglalt 1234-dik sz. házasság telek és 8 hold, és 700 ööl öndódi földnek 2100 arfrára becsült fele része 1876-dik évi Január hó 29-dik, szükség esetére Február hó 29 dik napján d. u. 3 óra-**kor** a tkvi irodában, végrehajtó Török Péter által megtartandó árverésen elfognak adatni.

Az árverési feltételek a következők:

1. Kikiáltási ár a becsérték, melynek 10 1/2%-ka, — vagyis az 1235. sz. ház birtokra 260 arfr., — a kaszállóra 100 arfr., — a Kis-hegyesi tanya föld felére 185 arfr., az 1234. sz. ház birtok felére 210 arfr. az árverelmi szándékozók által a kiküldött árverelő kezébe bánat pénzül letendő.

2. Az ingatlanok az 1-ső árverési határnapon csak becsáron felül vagy azon, a 2-dik árverési határnapon azonban becsáron alól is eladhatók.

3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig az első a leütést követő napon, a második a leütéstől 1 hó, a 3-dik a leütéstől 2 hó alatt, az árverés napjától fogva járó 6% kamatával fentírt telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az utolsó részletbe tudatik.

4. Vevő a vett ingatlanoknak a leütés utáni napon azonnal birtokába

és használatába lép; tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból bekebelezetni.

5. Vevő viseli az átirási kincstári díjat, és a vett ingatlanok utáni leütéstől fogva eső mindenemű adó, s egyéb terhet.

6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlanok bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459. §. értelmében vevő kárára és veszélyére újabban kitűzendő s csak egyszerű árverésben becsáron alól is elfognak adatni.

Egyszermind azon jelzölások hitelezők, kik nem a tkvi. hatóság székhelyén laknak, felhivatnak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett ezen hatóság székhelyén megbízottat rendeljenek, s azok nevét és lakását az eladási jelentésk be, ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok ügyvéd Hódy Gyula által fognak képviseltetni.

Azok pedig, a kik a lefoglalt ingatlanokra tulajdoni vagy más igényt érvényesíthetni vélnék, — felhívataak, hogy igény kereseteiket ezen hirdetésny közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt — fentírt telekkönyvi hatósághoz nyújtsák be.

Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságnak 1875-dik évi November hó 19-dik napján tartott üléséből.

Szentpétery,

2-3. aljegyző.

Tiszavidéki és arad-temesvári vasut.

MENETREND 1875. é. máj. 1-től kezdve további intézkedésig.

I. Bécs és Budapestről Kassa felé.

	o. p.	o. p.	o. p.
Bécs ész. v. ind.	8 18 este.	8 28 reg.	
" áll. v.	8 28 "	8 38 "	
Budapest "	7 30 reg.	6 3 este	
Czegléd "	1. 2, 3. oszt.	1. 2, 3, 4. oszt.	3. 4. oszt.
Szolnok "	10 21 d. e.	9 21 este	4 3 reg.
P.-Ladány "	11 27 "	10 31 éjjel	6 21 "
Debreczen "	2 8 telj.	2 "	11 44 d. e.
Nyiregyháza "	4 1 "	4 40 reg.	2 30 d. e.
Szerencs "	5 50 "	7 59 "	3. 4. oszt.
Miskolcz érk.	8 18 este.	11 36 d. e.	4 38 e. *
	9 12 éjjel	1 12 d. u.	6 44 "
Miskolcz ind.		1 58 d. u.	8 7 *
Kassa érkezés		6 9 este	11 52 d. e.

IV. Kassa aról Budapest és Bécs felé

	o. p.	o. p.	o. p.
Kassa indulás	1. 2, 3. oszt.	1. 2, 3, 4. oszt.	1. 2, 3, 4. oszt.
Miskolcz "	7 49 "	1 48 d. u.	9 31 "
Szerencs "	9 2 "	4 28 "	(érv.)
Nyiregyh. "	10 54 déle.	7 28 este	
Debreczen "	12 53 déle.	10 22 éjjel	8. 4. oszt.
P.-Ladány "	2 32 "	12 30 "	6 37 este.
Szolnok "	4 59 "	4 45 reg.	12 19 éjj.
Czegléd érk.	5 52 "	6 2 "	1 52 "
Budapest "	8 31 este	8 45 "	
Bécs áll. v.	6 19 reg.	6 30 este	
" ész. v.	6 32 "	6 42 "	

II. Bécsből s Pestről Arad s Temesvár felé. IV. Temesvár és Aradról Pest és Bécs felé

	o. p.	o. p.
Bécs ész. v. ind.	8 18 este	8 28 reg.
" áll. v.	8 28 "	8 38 "
Budapest "	7 30 reg.	6 3 este
Czegléd "	1. 2, 3. oszt.	1. 2, 3, 4. oszt.
Szolnok "	10 21 déle.	9 11 este
Mező-Tur "	11 17 "	12 20 éjjel
Csaba "	12 28 d. u.	12 11 "
Arad érkezés	3 45 "	5 44 "
" indulás	4 45 "	6 9 "
Vinga "	4 52 "	7 22 "
Temesvár érk.	5 49 "	8 45 "

	1. 2, 3. oszt.	1. 2, 3, 4. oszt.
Temesvár ind.	10 26 d. e.	6 29 déle.
Vinga "	11 31 d. e.	7 78 este
Arad érk.	12 21 déle.	9 1 "
" ind.	12 39 "	9 25 "
Csaba "	2 18 "	11 50 éjjel
Mező-Tur "	3 49 "	2 20 "
Szolnok "	4 59 "	4 29 reg.
Czegléd érk.	5 42 este	5 52 "
Budapest "	8 31 "	8 45 "
Bécs áll. v.	6 19 reg.	6 30 este
" ész. v.	6 32 "	6 42 "

III. Bécs s Budapestről N.-Varad felé.

	o. p.	o. p.
Bécs ész. v. ind.	8 18 este	8 28 reggel
" áll. v.	8 28 "	8 38 "
Budapest "	7 30 reggel	6 3 "
Czegléd "	1. 2, 3. osztály.	1. 2, 3, 4. oszt.
P.-Ladány "	10 21 reggel	9 21 este
B.-Ujfalva "	2 43 d. u.	2 18 reggel
N.-Varad érkezés	3 45 "	3 52 "
	4 59 "	5 21 "

VI. N.-Varadról Budapest s Bécs felé

	1. 2, 3. osztály.	1. 2, 3, 4. oszt.
N.-Varad indulás	11 34 d. e.	9 12 este
B.-Ujfalva "	12 38 d. u.	10 37 éjjel
P.-Ladány érk. ez.	1 31 "	11 59 "
Czegléd "	5 52 "	6 2 reggel
Budapest "	8 31 este	8 45 "
Bécs áll. v.	6 19 reggel	6 30 este
" ész. v.	6 32 "	6 42 "

A vonatok indulási ideje a következők szerint, valamint azokat csak akkor Aradon, Csabán, Debreczenben, Kassán, Niskolczon, Nyíradon, Nyiregyháza, Szerencsen, Szokolon és Temesvárott a pályaudvarokon kitagazott melérendekből tudható meg.

Pólya-cattakozások:

I. Aradon: az első erdélyi vasut személyvonatához Gyula-Fehérvár felé a Petrozseny és Gyula-Fehérvár felől Szolnok s Szeged felé.

II. Csabán: az alföldi vasut vonati Szeged, Nagyvárad, Arad, Temesvár és Szolnok felé.

III. Debreczenben: Arad és a északkeleti vasut vonatához Sziget felé, s innen Czegléd felé.

IV. Kassán: a kassa-oderbergi vasuton Oderberg és Eperjes és a n. északkeleti vasut vonatához Lemberg és Sziget felé. A kassa-oderbergi vasut 3. sz. személyvonata Oderberg és Eperjesről s a 2. sz. vonathoz Czegléd felé és ezen vagut Oderbergől jövő 5. sz. és Eperjesről jövő 305. sz. vegyesvonati a 6. sz. vonathoz Miskolcz felé.

V. Miskolczon: Hatvan és Budapest felé.

VI. Nagyváradon: az alföldi vasut vonatához Ezzék és az n. keleti vonatához Kolozsvár és Brassó felé.

VII. Nyiregyháza: Ungvárvár felé.

VIII. Szerencsén: S.-A.-Uj-hely Sziget felé.

IX. Szolnokon: Hatvan felé.

X. Temesvárott: Szeged és Bazsias felé.

XI. Üzlet-igazgatóság.

*) Minden szerdán és szombaton